

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 181 /2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

208/2019. (VII. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2019. május 14-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2019. július 15-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2019. május 14-én, elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2019. április 16-án fogantatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2019. április 16-án az ingatlanjával szomszédos Bécsi út 2. sz. autóparkolóban munkát végző nehéz gépkezelő feljelentése alapján 9 óra 35 perctől 7 órán át személyi szabadságát korlátozó rendőri intézkedés alá helyezték.

Ennek előzménye, hogy a panaszos reggel 8 óra körül az Ü. utca *. szám alatt található ingatlan hátsó épületében mozgást észlelt, zajt és a munkagép zaját a mögötte levő irányból hallotta. A panaszos egy markolót látott, ami az 50 cm-es fejével a panaszos épületének az alja felé nyúlt. A panaszos ezt nagyon veszélyesnek találta, mivel nem is lett értesítve a várható munkálatokról, ezért szólt a gépkezelőnek, hogy hagyja abba, mert hívja a rendőrséget. A gép átállt a panaszos házának a keleti oldalára, ekkor ismét kérte a panaszos, hogy hagyja abba a munkálatokat, de a gépkezelő egy telefonbeszélgetés után tovább folytatta a munkavégzést. A panaszos tulajdonától 3-4 méterre volt a gép kabinja, a panaszos kiabálásával nem törődött a gépkezelő, ezért a panaszos –csupán a figyelme felhívása érdekében–, a tetőn található vakolat darabkák egyikét a

gép felé dobta. A gépkezelő ezek után ismét telefonált és megállapította, hogy a gép kabinjának alsó részén kerethiányos üveg található, amely meg volt repedve, ezen kárt állítása szerint a panaszos okozta és hívta a rendőrséget.

Amikor a rendőrök a parkolóba érkeztek, a panaszos szeretne volna megmutatni a tulajdonába behatoló történés következményeit, de ez nem sikerült neki. A panaszos továbbá előadja, hogy a gép üvegén okozott kárért a jegyzőkönyvet a II. kerületi Rendőrkapitányságon vették fel és őt úgy azonosították, mint valami bűnözőt. A panaszos az intézkedést túlzottnak érzi, a személyi szabadságának korlátozása miatt pedig nem tudott elmenni az onkológiai orvosához, valamint egy szervezeti találkozón sem tudott részt venni. Mindeközben a panaszos ingatlanja őrizetlenül maradt és az őt ért károk nem kerültek megtérítésre.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az üggyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) A rendőrség mellékelte a bejelentést tartalmazó küldés leírása elnevezésű dokumentumot, amely alapján:

2019. április 16-án 8 óra 52 perckor L. K. (...) telefonszámról bejelentést tett, hogy a B. város, B.út 12. és a C.utca kereszteződésénél, egy őrzött parkolóban alapfeltárást végeznek. A bejelentés alapján a szomszéd (a panaszos) az éjszaka folyamán megdobta a markológépet kövel, aminek betört a szélvédője és szeretnének rendőri intézkedést kérni.

A fenti címre kérkezve megállapították, hogy talajmunkálatokat végeznek markoló segítségével. A panaszos sérelmezte, hogy a markoló túl közel dolgozik a házához, emiatt szóbeli vita alakult ki és a panaszos egy kavicsot dobott a markolóhoz. A kavics a szélvédőt érte, ami megrepedt, a rongálási kár 80.000 és 100.000 forint között van. Ezek után a panaszos előállításra került.

2) S. E. r. alezredes kapitányságvezető a Testület megkeresésére az alábbi releváns válaszokat adta.

A panaszos 2019. április 16-án 9 óra 35 perctől 16 óra 44 percig a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33.§ (1) bekezdés a) pontja alapján bűncselekmény elkövetésén való tettenérés miatt volt korlátozva a személyi szabadságában. Az elhúzódo intézkedésnek az volt az oka, hogy a (...)id. számú rendőri jelentés több rendőri intézkedést igénylő bejelentés miatt, csak 12 óra 52 perckor készült el a RobotZsarú Neo rendszer alapján (intézkedő rendőrájárőrök leterheltsége). Majd a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatását megelőzően, 15 óra 1 perckor több azonnali nyomozati cselekmény között került sor a sértett képviselőjének tanúkénti meghallgatására is a (...) Bű. számú jegyzőkönyv szerint, mivel a vagyon elleni bűncselekmény elkövetésén tetten ért személy vonatkozásában az okozott vagyoni kárnak büntetőjogi relevanciája volt. Csak ezt követően volt lehetőség a (...) Bű. számú jegyzőkönyv alapján 16 óra 46 perckor a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatására.

3) A rendőrség mellékelte a jelentés elfogás végrehajtásáról szóló dokumentumot, amely szerint a panaszossal szemben:

2019. április 16-án 9 óra 35 perckor az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint igazoltatást, az Rtv. 31.§ (1) bekezdés szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása és az Rtv. 33.§ (1) bekezdés a) pont alapján szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás került alkalmazásra.

Az intézkedés során kényszerintézkedést nem alkalmaztak. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett. Az Rtv. 18.§ (1) bekezdése alapján az előállított a hozzátartozója/képviselőjének kiértesítését kérte, amelyről szóló tájékoztatást 12 óra 15 perckor megkapta.

A személyes szabadság korlátozásának helye: (utcán) 1024 Budapest, II. kerület Bécsi út 12. sz. alatti helyen.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása pontnál a panaszossal szemben intézkedő rendőr jelenti, hogy 9 óra 25 perckor megjelent Budapest, II. kerület Bécsi út 12. szám alatt, mivel bejelentés érkezett, hogy az ott munkálatokat végző munkagép hátsó szélvédőjét egy férfi (a panaszos) kövel megdobta, amely során a munkagépnek a szélvédőjében rongálódás keletkezett.

A helyszínen a r. őrm. felvette a kapcsolatot a bejelentővel, F. D.-vel, aki elmondta, hogy a panaszos többször szólt, hogy fejezzék be a munkálatokat, de F. D. tájékoztatta a panaszost, hogy mintavégzés céljából ásásokat kell végrehajtania. 8 óra 45 perc körül arra lett figyelmes, hogy a panaszos egy kődarabbal megdobta a munkagép hátsó szélvédőjét, amely következtében a szélvédőben rongálódás keletkezett, a rongálási kár 80.000-100.000 forint közötti összeg.

9 óra 35 perckor a panaszos intézkedés alá lett vonva. A panaszos elmondta, hogy többször szólt a munkásoknak, hogy fejezzék be a háza közelében az ásásokat, mivel nem szeretné, hogy abban rongálódás keletkezzen a ház alapjainak aláásása miatt. A panaszos a figyelem felkeltése érdekében az udvarán lévő malteros vödör mellől egy kődarabbal megdobta a munkagépet, melynek szélvédője berepedt. A panaszos mindezt azért tette, mert félt, hogy a pár centiméterre dolgozó gép kárt tesz a házában.

A helyszínre 11 óra 5 perckor érkezett C. P. r.zls., bűnügyi technikus, akinek a helyszín és a szükséges információk átadásra kerültek.

A panaszos a cselekményt a helyszínen elismerte, majd tájékoztatva lett, hogy az általa elkövetett cselekmény miatt elfogásra kerül és előállítják a II. kerületi Rendőrkapitányságra, ezt a panaszos megértette és tudomásul vette. A panaszos 11 óra 25 perckor panasz és-sérülésmentesen átadásra került Sz. P. r. őrgy. szolgálatirányító pk.-nak. A panaszos 11 óra 45 perckor előállító helyiségben lett elhelyezve.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 4. § (4) bekezdése alapján 2019. április 16-án 9 óra 35 perckor megtörtént.

Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztató nem került kiadásra, mert a közlés szóban történt.

Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került.

Az elfogás oka 2019. április 16-án 16 óra 44 perckor megszűnt, ekkor a panaszos szabadulása megtörtént.

4) Az előállításról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 2019. április 16-án 9 óra 35 perctől 16 óra 44 percig tartott.

A megküldött nyilvántartás szerint a panaszost ténylegesen 11 óra 45 perckor helyezték el az előállító helyiségben.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és felelősség fejezetének IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát, a VI. cikk (2) bekezdésében biztosított személyes adatok védelméhez való alapvető jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2019. április 16-án az ingatlanjával szomszédos Bécsi út 2. sz. autóparkolóban munkát végző nehéz gépkezelő feljelentése alapján 9 óra 35 perctől 7 órán át személyi szabadságát korlátozó rendőri intézkedés alá helyezték.

A rendőrség tájékoztatása alapján, 2019. április 16-án 8 óra 52 perckor L. K. (...) telefonszámról bejelentést tett, hogy a B. B. út 12. és a C. utca kereszteződésénél, egy őrzött parkolóban alapfeltárást végeznek. A bejelentés alapján a szomszéd (a panaszos) az éjszaka folyamán megdobta a markológépet kövel, aminek betört a szélvédője és szeretnének rendőri intézkedést kérni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

a) A Testület először az intézkedési kötelezettség megalapozottságát vizsgálta.

A bejelentés alapján felmerült a gyanú, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 371. § (1) bekezdése értelmében, aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz, rongálást követ el. (2) A büntetés vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztés, ha a) a rongálás kisebb kárt okoz.

A bejelentés szövege alapján a panaszos egy kövel megdobta a markológépet, aminek betört a szélvédője, ez felvetette olyan jogellenes cselekmény gyanúját, ami az intézkedés megkezdését szükségessé tette.

A fentieket összegezve a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrök az intézkedési kötelezettségüket hogyan fogantatosították.

A rendőrök az intézkedési kötelezettségük alapján igazoltatást fogantatosítottak a panaszossal szemben.

Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos rongálta meg a markológépet, a rendőr az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján - „A rendőr a feladata ellátása során a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani” - személyi adatainak megállapítása érdekében igazoltatta.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez való joga nem sérült a panaszos személyazonosságának a megállapításakor.

2) A Testület ezt követően a panaszos előállítását vizsgálta meg, amelynek kapcsán az alábbi álláspontra jutott.

a) A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján állították elő. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek. A fenti rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, a Testületnek tehát szükséges elvégezni a fogalom elemzését ahhoz, hogy megítélhesse, jelen ügyben alappal hivatkozik-e a rendőrség a tettenérésre, mint kötelező előállítási okra.

A Btk. kommentárja szerint a bírói gyakorlat – a tetten ért tolvaj által az eltulajdonított dolog megtartása érdekében alkalmazott erőszak rabláskénti minősülése kapcsán – a tettenérés fogalmát tágan értelmezi, nem csak a cselekmény véghezvitele közbeni leleplezést érti rajta, hanem megállapíthatónak tartja akkor is, ha a bűncselekmény felfedezése a lopás befejezését jelentő elvitel után, de még az elvitel közben történik. Tettenérésnek minősül a lakásbetörés elkövetőjének a folyamatos üldözés utáni, akár a helyszíntől távoli elfogása is, ám a folyamatos üldözés megállapításának feltétele a helyszínről távozó tolvaj *folyamatos* szemmel tartása és *megszakítás nélküli* üldözése. Amennyiben a folyamatos üldözés megszakad, nem beszélhetünk tetten ért tolvajról (lásd: Dr. Belovics Ervin – Dr. Molnár Gábor – Dr. Sinku Pál: Büntetőjog. Különös rész. Harmadik, átdolgozott kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2003, 587-588. o.).

A Be. szerint [127. § (3) bekezdés] a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy *üldözés során* elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.].

Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból kiderül tehát, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve.

A tettenérés további, hasonló jelentőséggel bíró tartalmi elemét magyarázza a 13/2013. számú büntető elvi határozat (EBH2013. B.13.). A Kúrai magyarázata szerint a „Be. 127. § (3) bekezdése a bűnüldözésre jogosult hatóságnak nyújtott civil jogsegély, aminek lényege, hogy az *elkövetőt elfogó, visszatartó* személy a hatósághoz képest helyzeti előnyben van, viszont törvényileg engedélyezett magatartása fejében sem lesz cselekménye hatósági, hanem megmarad magáncselekménynek. [...] Kétségtelen, hogy az *elfogás, visszatartás fizikai ráhatást* jelent, éppen ezért különösen vizsgálendő, hogy az irányadó tényállás szerinti történések azokon a kereteken belül maradnak-e, amelyeket a jogalkotó a Be. 127. § (3) bekezdése esetében meghatároz. A tettenérés feltételezi a bűncselekmény észlelését; és ahhoz képest a cselekményt éppen elkövetőnek, az éppen eltávozó elkövetőnek, és az eltávozó elkövető üldözésből való

elfogását, ekként visszatartását. Tettenérés alatt értendő, ha a cselekmény az adott személy – a tettenérő – szeme láttára, észlelése mellett történik; olyan fizikai közelségben, amikor reális lehetősége van az elkövetéshez férni, az elkövetőt elérni, az elkövető után eredni. Mindez a forró nyom, az idővesztés nélküli üldözés lehetősége; és éppen ezen alapul a társadalmi elismertsége.”

A Kúria fenti magyarázata alapján megállapítható, hogy a tettenérésnek *a folyamatosság, a megszakítás nélküliség* mellett szükségszerű eleme az is, hogy annak keretében sor kerüljön az elkövető *fizikai ráhatással történő üldözésére, elfogására, visszatartására*. Amennyiben az elkövető fentiek szerint leírt nyomon követhetősége megszakad, vagy ha vele szemben nem kerül sor – jellemzően fizikai ráhatással – üldözésre, visszatartásra, úgy tettenérésről nem beszélhetünk.

Minthogy az előállítás az egyik legsúlyosabb jogkorlátozással járó intézkedés, amelyre az Rtv. lehetőséget biztosít a rendőr számára, a Testület álláspontja szerint az ezen intézkedésekre irányadó rendelkezéseket – az Rtv. 2. §-ában foglalt, az emberi méltóság és általánosságban az emberi jogok védelmével kapcsolatos rendőrségi kötelezettség minél teljesebb érvényesülése érdekében – megszorítóan kell értelmezni, és különös gondossággal kell értékelni, hogy megvalósulnak-e azok a körülmények, amelyeket az Rtv. a 33. § (1) bekezdése szerinti – azaz mérlegelés nélkül kötelező – szabadságelvonás feltételeként a törvény megfogalmaz.

A Testület az eset ennek megfelelő értékelése alapján úgy ítélte meg, hogy a panaszos vonatkozásában a tettenérés megvalósult, mivel a bejelentő egyrészt nyomon követte az eseményeket és látta a panaszos cselekményét, másrészt a panaszos helyszínen maradt, így a cselekmény helyszínén vonták intézkedés alá, harmadrészt pedig a panaszos elismerte a cselekményt, csupán annak szándékos károkozó vagy önvédelmi jellegét vitatta.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában került sor.

b) A Testület ezt követően az előállítás időtartamát vizsgálta.

A panaszos 2019. április 16-án 9 óra 35 perctől 16 óra 44 percig volt a személyi szabadságában korlátozva az Rtv. 33.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, mint jogalap bűncselekmény elkövetésén való tettenérés miatt. A rendőrség tájékoztatása alapján az elhúzódó intézkedésnek az volt az oka, hogy a (...)id. számú rendőri jelentés több rendőri intézkedést igénylő bejelentés miatt csak 12 óra 52 perckor készült el a RobotZsarú Neo rendszer alapján (intézkedő rendőrfőnök leterheltsége). Majd a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatását megelőzően, 15 óra 1 perckor több azonnali nyomozati cselekmény között került sor a sértett képviselőjének tanúkénti meghallgatására is a (...) Bű. számú jegyzőkönyv szerint, mivel a vagyoni elleni bűncselekmény elkövetésén tetten ért személy vonatkozásában az okozott vagyoni kárnak büntetőjogi relevanciája volt. Csak ezt követően volt lehetőség a (...) Bű. számú jegyzőkönyv alapján a 16 óra 46 perckor a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatására.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos személyi szabadságának korlátozása indokolatlanul hosszú volt, mivel a panaszos 9 óra 35 perctől került személyi szabadságának korlátozása alá, ezek után 11 óra 5 perckor érkezett a helyszínre a bűnügyi technikus, majd 11 óra 25 perckor került átadásra a panaszos r. örgy.-nek, ezek után 11 óra 45 perckor lett elhelyezve az előállító helyiségben. Majd 12 óra 52 perckor készült csak el a rendőri jelentés az intézkedő járőrök leterheltsége miatt. 15 óra 1 perckor került sor a sértett képviselőjének tanúként meghallgatására és ezt követően 16 óra 46 perckor volt lehetőség a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatására, amely kihallgatás időtartama a megküldött iratokból nem megállapítható. Ezek alapján a panaszos 7 óra 11 percig volt személyi szabadságában korlátozva, mely időtartam alatt közel négy óra volt a holtidő, amely a rendőrök leterheltségéből eredt a rendőrségi iratok alapján.

A Testület továbbá ismételten felhívja a rendőrség figyelmét arra, – amit már több állásfoglalásában kifejtett – hogy a rendőrség az állampolgárok alapvető jogainak sérelmével kapcsolatban nem hivatkozhat saját munkaszervezése körében felmerülő problémákra, vagy esetleges hibákra.

Továbbá a Testület ismételten felhívja a rendőrség figyelmét arra, hogy mivel kétség kívül megállapítható, hogy a panaszos a szabadítása és a kihallgatása megkezdése közötti időtartamban, valamint a kihallgatása ideje alatt is egyértelműen rendőri felügyelet alatt állt, a Testület ezért következetes gyakorlata szerint ezt úgy értékeli, hogy ez az időtartam is hozzászámítódik az előállítás időtartamához. Ugyanis az előállítással történő szabadságkorlátozás befejező időpontjának a gyanúsítási kihallgatás befejezésének idejét kell tekinteni abban az esetben, ha a kihallgatást az előállítás alapjául szolgáló eseményekkel összefüggésben, az érintett rendőrségről való tényleges elbocsátása nélkül fogatosítják. Ilyen esetben ugyanis az érintett ekkor kerül ki a rendőri felügyelet alól, leghamarabb ebben az időpontban van lehetősége szabad akaratából távozni.

Ennek következtében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos előállításának ideje aránytalan volt, amely súlyosan sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2019. április 16-án a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez való joga nem sérült a panaszos személyazonosságának a megállapításakor. Továbbá tekintettel arra, hogy az előállításra kellő jogalap birtokában került sor, nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga az előállítás ténye miatt, ugyanakkor a panaszos előállításának ideje aránytalan volt, amely súlyosan sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2019. július 15.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag
helyett dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület